

HAI SĂ DĂM MÂNĂ CU MÂNĂ!

-EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ-
PROFESOR DIMA STELUȚA
GRĂDINIȚA P.P. NR.11, BRĂILA

2
4

I
A
N
U
A
R
I
E

1
5
6

2
4

I
A
N
U
A
R
I
E

1
5
6

S-au împlinit 156 de ani de când s-a înfăptuit unirea dintre Moldova și Țara Românească. Pe 24 Ianuarie, a fost făcută de români prin Alexandru Ioan Cuza, un militar de carieră, un adevărat oștean, trecut prin focul revoluției de la 1848.

“Nu-i an să nu sărbătorim Unirea
Ce ne-a umplut poporul de podoabe.
Poporul tot își cântă pomenirea
Mărite, prea cinstite pârcașe!” (*„Alexandru Ioan Cuza” – Victor Eftimiu*)

„Ziua Unirii”, zi importantă în calendarul poporului nostru, i-a reunit pe preșcolarii grupei „Buburuzele” de la Grădinița cu program prelungit Nr.11 din Brăila într-o horă frățească, purtând cu mândrie costumele populare și tricolorul la piept și simțind că sunt adevărați români.

Înlăturat odată cu intervenția străină din toamna anului 1848, tricolorul a fost reintrodus ca “*drapel civil oficial al Principatelor Unite*” la 22 iunie 1861, de către Alexandru Ioan Cuza.

Referindu-se la originea și semnificația tricolorului românesc, în ședința Parlamentului din 26 martie 1867, Mihail Kogălniceanu arăta:

“Drapelul tricolor cum este astăzi nu este drapelul Unirii Principatelor. El este mai înalt, este însuși drapelul națiunii române din toate țările locuite de români.”

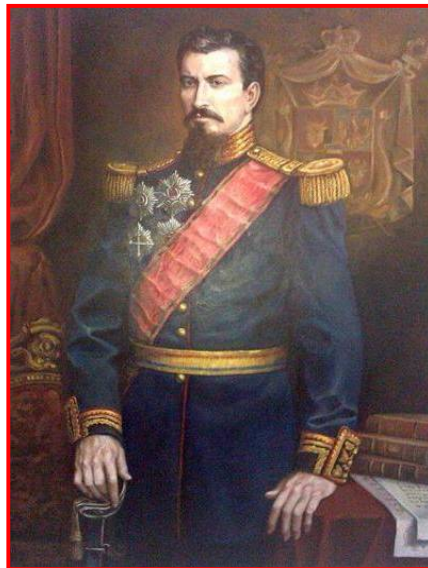

Cu acest prilej copiii au ascultat întâi povestirea “Moș Ion Roată și Unirea” a marelui nostru scriitor Ion Creangă. Așa au înțeles ce înseamnă “Unirea”, cum s-a făcut și de ce de atunci toți românii sărbătoresc ziua de 24 ianuarie cu bucurie.

De asemenea au făcut cunoștință cu Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, cel care a înfăptuit Mica Unire și al cărui jurământ de credință dăinuie și atăzi peste veacuri: „*Jur să păzesc cu sfințenie drepturile și interesele patriei, să fiu credincios Constituției, în textul și spiritul ei, să priveghez la respectarea legilor pentru toți și în toate, uitând toată prigonirea și ura, iubind deopotrivă pe cel ce m-a iubit și pe cel ce m-a urât, neavând înaintea ochilor mei decât binele și fericirea nației române.*”

“Cât or fi români pe lume
Cât va fi pe cer un soare
A lui Cuza mare nume
Să fiți siguri că nu moare.”
(Vasile Alecsandri)

Apoi au decupat și decorat siluete de copii îmbrăcați în costume populare cu care au format o horă mare pe harta țării acoperită cu flori în culorile drapelului național.

Mândri de costumele populare, au recitat poezii și au cântat dându-și mână cu mână într-o horă a Unirii.

PORTUL NOSTRU
de Steluța Dima

Sunt româncă și-ndrăgesc
Portul nostru strămoșesc.
Pe cap port albă năframă
Și-s mândră, de bunăseamă,
Ia mea cea înflorată
Cu arnici este lucrată,
Fota în război e-aleasă,
Ca să fiu cea mai frumoasă.
La poale am danteluță
Făcută de-a mea măicuță,
Brâu tricolor e lat
Cum bătrânii l-au lăsat,
In picioare-am opincuță,
Ca să știu că-s româncuță.
Cât în lume oi umbla
Port mai mândru n-oi afla.

ROMÂNAȘUL
de Steluța Dima

Sunt micuțul românaș,
Chiar de sunt de la oraș
Port pe cap o cușmă veche
Răsturnată pe-o ureche.
Albă mi-i cămașa toată
Și cu râuri e lucrată,
Străbunicul mi-a lăsat
Brâu din curcubeu vărgat.
Pantalonii-s albi ca spuma
Făcuți de buni, cu mâna,
Cu cojocul plin de flori
Mândru sunt în sărbători.
Am nojițe și opinci
Cum se poartă pe aici,
Pe la noi, pe la români,
Obiceul din străbuni.
Cât o fi soare pe lume
Portul nostru tot rămâne.

Devenită o tradiție în grădinița noastră, sărbătorirea Zilei Unirii Principatelor Române a reunit copii, cadre didactice, dar și părinți într-o horă a frăției.

FIE CA ROMÂNIA NOASTRĂ SĂ TRĂIASCĂ ÎN VECI !

